

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pentalpha.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Quinetiam r aliquid habet quod hieroglyphice notari possit : siquidem authores Græci literæ huiusmodi etymon $\pi\epsilon\psi\alpha$ $\tau\epsilon\delta\mu\alpha\upsilon\upsilon$, quod metere est, deduci volunt, & simulacrum ejus saltem ponunt.

Delta dubio procul per stellas tres æquidistantes fere, easq; in trigonum fitas notant : & ea de causa signum cæleste inter æstivum & æquinoctialem circulum supra caput Arietis $\Delta\epsilon\lambda\tau\omega\tau\omega\upsilon\upsilon$ vocant : & Ægyptum Græci à triangulari forma nuncuparunt. Verum hæc curiosioribus relinquemus : id unum dicam, signum id æquis esse lateribus duobus, uno brevioris, sed prope reliquis æquali.

DE PENTALPHA. CAP. XXXI.

Quoniam vero incidimus in literarum notas, & cunctarum rationes reddere difficilimum, & inexhausti laboris opus est, & quod fortasse fastidium potius quam delectationem ullam sit allaturum, $\pi\epsilon\psi\alpha$ inter has minime præteribimus, ex qua præter delectationem, usum etiam & utilitatem aliquam percepturi sumus. Signum id ex alpha quinque numero complicatum : lineis enim à pentagoni recti punctis alternatim ductis ea profilit figura, de qua multa scitu digna minime sunt dissimulanda. Antiochum ferunt cognomento Soterem, antiquum illum à quo reliqui Syriæ Reges Antiochi mox dicti, cum adversus Galatas acie decertaturus esset, per nocturnam imaginem videre visum adsticisse sibi Alexandrum, qui mandaret, ut militibus tesseram daret $\upsilon\gamma\alpha\iota\upsilon\epsilon\upsilon\upsilon$, cujus dicti hieroglyphicum olim jam adinventum erat triplex triangulum inter se complicatum, ex quinque paribus lineis sese invicem in puncto contingentibus : quo non cunctanter à se facto, pentagrammoque huiusmodi tum in vexillis imposito, tum & singulis, & reliquis militaribus indumentis superaddito aslutoq; admirabilem mox est à Galatis victoriam consecutus. Antiochi porro numus argenteus passim habetur, illius rei memoria sempiterna, in quo nota ea impressa est, additis singulis per angulorum intervalla literis TPEIA, in eum quem hic vides modum in militia vero Imperatorum, qui præcipuè Byzanti claruerunt, ordo qui sub illustri viro Magistro peditum merebat propugnatores nomine, caruleam præferebant parmâ, cujus margo purpureus erat, viridis autem umbilicus intra $\pi\epsilon\psi\alpha$ huiusmodi contentus, quicquid aut erat spatii reliquum inter umbilicum & lineas quæ pentalpha illud describebant, purpureo erat colore illitum. Merito autem propugnatorum iis nomen datû, quorum opera salus exercitui comparabatur. Sed quoniam hæc parum forte suavia videantur, multa huiusmodi præterire consilium fuit : tum etiam, quia non æquum erat virum gravioribus

Sic Lucian pentagoni salutis symboli, cuius agitur de quodâ, qui lapsus erat inter salutandum.

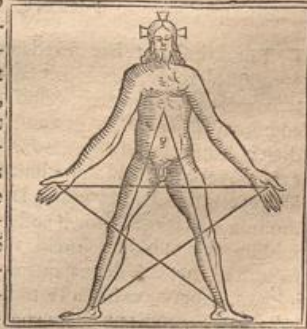
deditum rebus ex illibus his legendis occupare. Sed illud minime dissimulare possum, posse nos in verâ salutis significatum accipere quinque Christi vulnera, pectoris unum, manuum duo, totidè pedum, quæ in propatulo posita pentalpha ipsum commode constituent : patefactis enim manibus, quæ deorsum à lateribus porrigantur, pedibusq; ipsis modicum divaricatis, puncta æquidistantia quatuor assignantur, quintum vero in ipso pectore costas inter : à quibus punctis lineæ quinque numero æquales omnes, quæ altera alterius punctis se contingant, $\pi\epsilon\psi\alpha$ faciunt, duæ quippe à pectore ad utrumq; pedem duæ alteræ in chiasmi ferè modum decussatæ à dextera manu ad pedem laevum, atq; à laeva ad dexterum, quinta ab alterutra manu ad alteram. Neq; $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\sigma\tau\omega\upsilon$ id fuerit, si quæ

Idem Agrippa de occultâ Philosophia libri 1. Et infra 60.

Antiochi Soteris numus. Id est, sanitas.

de dextera ad utrumq; pedem duæ alteræ in chiasmi ferè modum decussatæ à dextera manu ad pedem laevum, atq; à laeva ad dexterum, quinta ab alterutra manu ad alteram. Neq; $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\sigma\tau\omega\upsilon$ id fuerit, si quæ

de dextera ad utrumq; pedem duæ alteræ in chiasmi ferè modum decussatæ à dextera manu ad pedem laevum, atq; à laeva ad dexterum, quinta ab alterutra manu ad alteram. Neq; $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\sigma\tau\omega\upsilon$ id fuerit, si quæ

si quæ de salutatione Lucianus collegit, saluti subiecerimus χαίρειν ait ille, hoc est, Gaudere, antiquitate
fuisse salutationem, cuius exempla complura ponit. Platoni demum vitam esse amicabilem hanc com-
pellationem in ἐὺ πρέσβειν quod bene agere est, convertere: unde noster Horatius utrumque comple-
xus morem, epistolam ad Celsum ita exorditur:

Hor. Epist.
lib. 1.

Celso gaudere, & bene rem gerere Albiuano.

Musa rogata refer.

Verum Archytas Pythagoram secutus, una cum plerisque ejusdem sectæ χαίρειν atq; ἐὺ πρέσβειν re-
pudiatis, ὑγιαίνειν inducere, quod mox alter alteri scribentes usurparunt. Latini horum sententiam
approbantes, SALUTEM, ut apud Tullium & alios frequentissimum, perscribere. Existimant vero
sapientissimi viri, compellationem hujusmodi & animæ & corpori esse maxime congruentem, & si-
mul omnia intra se mortalium bona complecti. Quinetiam Epicurum ferunt, qui voluptatem maxi-
me omnium adamavit, in quibusdam doctis admodum epistolis non χαίρειν, sed ὑγιαίνειν, pre-
scripsisse.

INFINITUM. CAP. XXXIII.

Nullam ha-
bere expe-
rientiam.
Nam pes-
sima, hoc
est; experi-
er, tento
Πέρας, α-
τ. finis,
& πέρω-
τώ, finis,
termino.

SEd ut jam ad priores illas vocales redeamus, earundem literarum numerus infinitum significat,
si quem sequimur codicem fidelis est, quod alii vulgata exemplaria secuti. Rudem, alim excer-
tum traduxere, quod ἀπειργν apud Horum habetur. Neq; sum nescius ἀπειργν dici posse ἄπειρ ἢ ἄ-
πειρ πέρω: verum iisdem authoribus etymologicis dicitur etiam ἄπειρ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, quod fi-
nem aut terminum non habeat. Hori vero autoritate dicunt ἀπειργν significare tunicam, quæ non
habeat exitum, eoque significato Sophoclem in Polyxena dixisse.

Χιτῶν σ' ἀπειρ ἔδυτήρ. Κακῶν.

Multorum amictus tunica te exitu carens,

subintelligendum, perdet, Et apud Euripidem in Oreste :

Ἡπτόν ἀπέργω ἄβυδ' ἄδ' ὕψιστον,

Texto maritum impermeabili induens.

Est & alia ratio cur hic infinitum significare locutionem eam contendamus, quam, ex ipsius numeri
ratione desumimus, quem Pythagoras immobilem dixit, suaq; firmitate solidum, adeoque plenum,
ut quod infinitum in rebus est, ipse comprehendat. Sedenim super hoc loco suo in numerorum hiero-
glyphicis locupletius.

PRINCIPIUM ET FINIS. CAP. XXXIV.

Ἐγὼ εἰμι
τὸ Α Ω Ω.
Apost. cap. 1.
δεχθὲν κθ
τὸ Α Ω Ω.
principium
& finis.

ET ne ab infinitate hac discedamus, quæ germana est æternitati, minime prætereundum videtur,
quod hieroglyphicum primæ hujus apud omnes literæ significatum, quod in Divinis habetur li-
teris, principium exprimit, veluti Ω apud Græcos ultima, finis est indicium: unde illud jam omnibus
cognitum: Ego sum Α Ω Ω. Apostolus autem Epistola quam ad Ephesios scribit, Deum proposu-
it dicit in semetipso, ad dispensationem ad impletionis temporum, ad caput, id est, ad initium recipere
care universa in Christo, quæ sunt super cælos, & super terras in ipso. Et duas Græcæ literas, primam
scilicet & ultimam, sibi induit Dominus, initii & finis concurrentium in se figuras, uti quemad-
modum Α ad Ω replicatur, ita ostenderet in se esse, & initii decursum ad finem, & finis recursum ad
initium, ut omnis dispositio in Ω definens, per quem cæpta sunt, per verbum scilicet Dei, quia caro
factum est: proinde desinat quemadmodum & cæpit, & à Deo in Christo omnia revocarentur ad
initium. Repetuntur hæc à Tertulliano lib. de Monogamia, ubi secundas impugnat nuptias. Apud
Hebræos, quorum tam multa cum Ægyptiis communia sunt, magna est significationum sylva, fre-
quulis in literarum characteribus: sed enim hæc, quia latissime apud Cabalistas explicantur, ne acce-
nt agerem, præterire consilium fuit: ea siquidem nos tractanda desumpsimus, quæ per rerum figuras,
non per literas scribi consueverunt.

FATUM